

Fireogtyvende Møde.

Lørdagen den 31te Januar 1885 Nr. 1.

Sekretæren, Carstenjen, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1885 til 31te Marts 1886.

Det Afsnit, der fattes under Forhandling, omfattede af Indenrigsministeriet Lovforslagets § 6 (se Tillæg A. Sp. 13—20) med tilhørende Vædringsforslag paa Udvalgets Liste Nr. 11—37 (se Tillæg B. Sp. 487—492) hertil hører af Betænkningen Nr. 14—42 (se Tillæg B. Sp. 145—160).

Ordføreren (Hollstein): De første Vædringsforslag paa Listen i Dag vedrører Bevillingen til Postvæsenet. Disse Bevillinger staa i Forbindelse med et Cirkulære, der af Indenrigsministeriet er udstedt til forskjellige Postkontorer om Indskrænkninger i Kontortiden. Væde Medlemmer ville erindre, at den forrige, nu afdøde Indenrigsminister, Scheimekonferentsraad Steel, i Sjør udtalte, at de Medstættelser, der paa Finantsloven havde fundet Sted, vilde nøde ham til at gjøre Indskrænkninger i Postvæsenets Kontortid paa forskjellige Steder og i Expeditionstiden ogsaa her i Kjøbenhavn. Cirkulæret, hvortil den daværende Indenrigsminister sigtede, er aftrykt her i Betænkningen under Nr. 14. Det er udstedt i Henhold til en Opfordring fra Overbestyrelsen for Postvæsenet den 15de Marts og ligger altsaa forud for den nuværende Ministers Tid; men der er forhandlet med den nuværende høitærede Minister om dette Cirkulæres Betydning, og det er altsaa denne Forhandling, der er kommen til at ligge til Grund for Udvalgets Stilling og altsaa ogsaa forhaabentlig kommer til at ligge til Grund for Thingets Stilling til de paagjældende Bevillinger. Den Maaade, hvorpaa den tidligere Indenrigsminister stillede sig i Sjør, maatte give Formodning om, at Mini-

steren, som det ogsaa blev udtalt af ham her i Salen, tænkte paa at indføre de paagjældende Indskrænkninger i Postvæsenet som en Slags Følge af de foreslaaede Vædringer, som Noget, han i og for sig ikke ansaae for at være det Rigtigste, men som Noget, han mente at være nødt til, efter at Bevillingerne paa Finantsloven vare satte ned. Dette er imidlertid, som det nu fremgaar efter Forhandling med den nuværende høitærede Minister, ikke den nuværende Administrations Opfattelse. Vi have nemlig i Udvalget spurgt Ministeren, om han betragtede dette Cirkulære blot som en Nødstilstand fra sin Side, eller om han ansaae det i og for sig for at være fornuftige Bestemmelser, svarende til, hvad der rimelig bør forlanges af Postbestyrelsen, og da har Ministeren sagt, at han hverken betragtede dette Cirkulæres Bestemmelser som et Kampmiddel mod Folkethinget eller som en Nødstilstand, men som en i og for sig fornuftig Foranstaltning, i det han hævdede, at man maatte anse en Kontortid af 10—11 Timer — den er 11 Timer i to store Provindsbyer, men iøvrigt i Provindsbyerne 10 Timer — for en tilstrækkelig Kontortid, og de øvrige Bestemmelser i Cirkulæret som svarende til det virkelige Løb og til den virkelige Fornødenhed. Det Eneste, hvorom den høitærede Minister var noget i Tvivl, var om den Forskjel Cirkulæret etablerer imellem Kontortiden for Pakke- og Pengesendelser og for Brevsendselser; med Hensyn til dette Punkt mente Ministeren, at der kunde være Grund til at foretage Forandring i Cirkulæret, altsaa sætte den samme Kontortid for Pakke- og Pengesendselser som for Brevsendselser. Jeg antager, at dette til Dels støtter sig til en Bemærkning fra et Postkontor om, at det ikke var muligt for vedkommende Postmester at faae Føll til at forstaa, at der burde være Forskjel mellem de to Ting. Den høitærede Minister oplyste desuden, at der ikke var indkommen nogen Klage noget Steds fra, og at der altsaa syntes at være almindelig Tilfredshed med Hensyn til den fastsatte Kontortid, kun med Hensyn til Pakkesendselser og med Hensyn til Avisforsendelser og Avisernes Indleveringstid, var der fremkommet Klager. Nu er det ganske vist Udvalgets Mening at Ministeren ikke har været berettiget til denne Indskrænkning af Kontortiden, idet de Bevillinger, der hidtil ere givne, ere givne under Forudsætning af en bestemt Kontortid, og denne kan ikke ensidig og vilkaarlig indskrænktes fra Ministerens Side, naar han vedbliver at modtage Bevillingerne. Men det er ikke vor Hensigt at reise Strid paa dette Spørgsmaal, det faa-